

చూశేరా! లోకంలో యేమీలేందే యెలాగు పుట్టిస్తారో! మోనిరుడు శివరావు అను బ్యాంకు నూపరువై జరు పోయేడుగదూ! అతడియిల్లు మనకు చేరవ మూ రెడు పేర. అతనిభార్య రమణమ్మ రోజూ నాదగ్గరకు వస్తూఉండేది. రోజూ నేనూ దానిదగ్గరకు వెళుతూ ఉండేదానిని; అలాగు మాయిద్దరికీ స్నేహం కలిసిపోయింది. పాపము! దాని మొగుడికి వారం రోజులుమాత్రం జబ్బుచేసి పక్షి యెగిరిపోయినట్లు ఎగిరిపోయేడు. వాల్లిదగ్గరూ ఎంతో అన్యోన్యంగా ఉండేవారు చిలుకా గోరెంకాల్లాగు! చూస్తే ముచ్చట వేసేది. ఎప్పుడూ నవ్వుతాలేగాని విచార మన్నమాట వాళ్లవద్ద కనపడేది కాదు. హఠాత్తుగా పిడుగుపడట్లు అతనికి మరణము సంభవించినది. రమణమ్మగోల భూమి ఆకాశమూ పట్టలేదుగదా! తరువాత అది పుట్టింటికి వెళ్లిపోయింది. అచ్చట అది తోటలలోనూ దొడ్లలోనూ షోకు గా పీకారువెళుతూ ఉన్నదనీ, చీరె రవికె కట్టుకొని సోఫులూ పొడర్లూ రాసుకొని ముస్తాబుగా తిరుగుతూ ఉంటుందనీ, విధవావివాహం చేసుకోడానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉన్నదనీ ఈమోస్తరుగా యిచ్చట బుకార్లు బుట్టిం చేరు! పుట్టించినవాళ్లు ఏపాపాన్ని పోతాలోగాని అదంతా అబద్ధమేనమండీ! ఇవి కిట్టక పనిలేని ఆడ వాళ్లు కల్పించిన బుకార్లుగాని మ రే మీ కా వు. మొన్ననువచ్చి ఇచ్చట వాళ్ల అత్తగారింట నాలుగు రోజులు ఉన్నది. అప్పుడు దానిని చూచినానుగదా! నిత్యమూ కంటికి నేలకూ ఏక ధార గా ఏడవడముతప్ప దానికి మరొక పనేలేదు! తనభర్తను తల్చుకోని నిమిషంలేదు! ఇంటిలోని ప్రతివస్తువును చూడడం, అతనిని జ్ఞాపకం తెచ్చుకోవడం, వాళ్ల పూర్వపు రోజులు స్మరించడం, కళ్లంట నీరుకార్చడం, యీ మోస్తరుగా ఎప్పుడుచూచినా భర్తనుగురించే తలచు కొంటూ అన్నవీంతలేని దాన్నిగురించి ఈఊరి ఆమ్మ

లక్కలు ముఖ్యంగా మీవాళ్లు, పుట్టించిన బుకార్లు వింటే ఎవరికైనా కోపంవస్తుందా రాదా?

అందులోకి మీవాళ్లు ఉన్నారే, ఒక బుకారు పుట్టించడానికి అయితేనేమి, పుట్టినది నాలుగూలలా అల్లకొనేటట్లు వ్యాపింపచేయడానికి అయితేనేమి మహానేర్పరులు కదూ! తెలిఫోనూ వైరెన్యూకూడా వారికి తీసిపోతాయి! అయితే నేరమునకుమాత్రం ఎప్పుడూ దొరకరు! ఎవళ్లయినా ఏమైనా అని పోతారని తామే ముందుజట్టికి దారితీసి నేరం ఎదుటి వారిమీదనే మోపేస్తారు. మొన్నను మనపొరుగు కృష్ణారావు పెళ్లాంమీద ఏమిటి వేసేరో తెలుసునా? అది పట్టపగలే మగనిచేత కాళ్లు పట్టించుకుంటుందనీ, విసిరించుకుంటుందని బుకార్లు వేసేరు! అంతేకాకుండా దాన్ని చూసినప్పడల్లా వీళ్లు ఏదోమిషమీద 'మొగుడిచేత కాళ్లు పట్టించుకోనేవాళ్లు' అని మాటల సందర్భములో చీటికిమాటికి దొర్లిస్తూ ఉండడము ఒకళ్లనుచూచి ఒకళ్లు నవ్వుకుంటూ ఉండడమూ, యీమోస్తరుగా చేస్తున్నారు. చూసిచూసి కృష్ణారావుపెళ్లాం నాతో యేమన్నరో తెలుసునా? "యమలోకం అన్నది ఉన్నదో లేదో అని అను మానం అవుసరములేదు; వీళ్లిద్దరూ చనిపోయిన తర్వాత వెళ్లేదే యమలోకం" అని అన్నాది. "ఈలాంటి అత్తగారితోనూ ఆడబాబైతోనూ యెలాగు వేగుచున్నావే" అని నాగురించి ఆశ్చర్య పడ్డది. అది మీఅమ్మా అప్పా సంగతే చూసిందిగాని మీసంగతికూడా చూడలేదు. మీముగ్గురిసంగతీ నీదా నంగా కనిపెట్టిచూస్తే, నేను పడుతూఉన్న బాధలూ, నామనస్సులోని ఖేదమూ, నేను చూపుతున్న ఓర్వీ ఇవన్నీ కొంచెం గమనిస్తే, ఇది నిజంగా సీతాసావిత్రి అలాంటి అమానుషమైన ఓర్వీ, శక్తి గలదిగాని మామూలుది కాదని ఎవరికైనా తోచకమానదు!

గృహలక్ష్మి

‘నామీదకూడా ఏమీటా విసుర్లు?’

అననా? అనక మానేస్తానా? మీగురించి కొంచెం ఆగి ఆలోచించుకొండి! అప్పుడు నేనన్నవి నిజమానో కావో బోధపడుతుంది! మీరు ఊరునిండా అప్పులు చేసేస్తున్నారట! నాకు తెలియకపోలేదు! మొన్నను కాఫీహోటేలువాడు రెండుమూడుమార్లు వచ్చేడు; వాడిని మీఅమ్మగారు ఎందుకువచ్చేవని అడిగేరుగాని వాడు మీపదవు నిలబెట్టేడు; ఏగో కేసుపనిఉన్నదని చెప్పి వెళ్లిపోయినాడు. ఇంటి అద్దబాకీ దీనితో నాలుగు నెలది యివ్వాలిగా! పనిఉన్న లేక పోయినా ప్రతీష్ఠిడకుతోపాటు ఇద్దరు గుమాస్తాలు; వాళ్లకు నెలాతిరిగి వచ్చేసర్కి పుట్టమీదపట్టిసట్లు జీతాలు యిచ్చుకోక తప్పవుగా! ఇక బంట్రోతు కాపవాళ్లు, నూనెవాళ్లు, నేతివాళ్లు, పాలవాళ్లు వాళ్ల సంగతి చెప్పక్కర్లేదు. ఇలాగు యిన్ని ఖర్చులు అవుతూనే ఉంటాయి! నేనుమాత్రం అల్లా పాత చీరలు మూడింటితోనూ యేడాదినుండి కాలక్షేపము చేస్తున్నానుగాని కొత్తది కొనడానికి మీకు ఎప్పటికప్పుడే ఏగో ఒకకొంప మునిగిపోయినంత ఆటంకం, ఇబ్బంది. ఇలాగు అప్పులుఅయిపోతూ, ఖర్చుకు ఎరా మురీగా ఉన్నా మీకు చీమకుట్టినట్లైనా ఉండకుండా, మీరు నావలుపట్టుకొని యిలాగు కాలక్షేపము చేసి వేయడమో—లేకపోతే వేకాటకో, బాతాఖానీకో, ఏమొక్కకనో, పువ్వుకనో, ఏగుమ్మిడిపళ్లకో, పనస పళ్లకో, ఏబాలుకనో, టీపాక్రికనో, ఏకటకో, పాటకో, ఏపూకో, ఎవరిదగ్గరకో, చెప్పుకుండా చెయ్యకుండా పారిపోవడమో—గాని మీకు మీవృత్తిమీద పిస రంలైనా లక్ష్యమువున్నట్లు కనబడదుగా! ధనతృప్తి ఉండి దానికి తగినటేసిక లేకపోతే కార్యమేమిటి? చూడండి మనయింటియెదుట అల్లా మచ్చలస్థిడరు! రైలువచ్చిమాటునుజిగేదాకా పెట్రోలులైటువెలిగించి అలాగు పురుగులకోసం బల్బులాగు కాని కూర్చుంటాడు! వీధిలో పార్టీలాంటివాడు ఎవడైనా వెళ్తుంటాడంటే

వాడిని పలకరించక మానడుగదా! డట్నాయిడుని చూస్తే బంధువును చూసినట్లే సంతోషం! ఎక్కడ రూపాయిలు చప్పుడైనా యిట్టోంచి షైకివెళ్లిపోవచ్చి నిలబడి తనేకదీక్షతో చూస్తాడు! పార్టీలతో అతి నెమ్మదిగా అతి ఆప్యాయంగా మాట్లాడతాడు! మొన్నను మీగుమాస్తాని అడుగుదురూ! ఎవల్లో గోచీలుకట్టుకొన్న కూరాకులపార్టీలు మనయింటికి వచ్చేరు; మీరులేరనివిని వెళ్లిపోయినారు. వాళ్లని యీ మచ్చలస్థిడరుగాని గుమాస్తా రమ్మని తీసుకెళ్తే ఆస్థిడరుగాను వాళ్లని గుమ్మలోనే యెదుర్కొన్న తీసికెళ్లి కుర్చీలమీద కూర్చోపెట్టేడండీ! సర్కసులో కోతులు కుర్చీలమీద కూచుంటే ఎలాగుంటాయో వాళ్లు కుర్చీలమీద కూర్చొని అలాగేఉన్నారు! అలాగుచేస్తే ఏమైనా డబ్బుయేగాణీ దొరుకుతుంది కాని మీలాగు విస్వాటమూ నిగ్గత్తయూ ఉంటే ఈవృత్తిలో ఏమిటిలాభము? పోనీయండి! నేను మొదటినుండి మీకు చెవిలో యిల్లుకట్టుకొని శత పోలేనా లేదా చెప్పండి! ఏగో మేష్టరుపనికిగాని మరేదైనా పనికిగాని చదివీయండి! నెలకు నూరైనా రాకపోవు! దానితో ఎలాగో కాలక్షేపము చేసి వేయవచ్చును. ఈస్థిడరుపనిలాగు వొడుదొడుకులు ఉండవు, నిత్యదరిద్రం ఉండదు, కడుపులో చల్ల కదలకుండా జీతం ముట్టిపోతూ ఉంటుంది, గౌరవంగా కాలక్షేపానికి లోటుండదు, అని నేనంటే, “మాష్టరుని మంగలాడినీ చూసేవాడెవడు? ఎక్కడికేనా వెళ్తున్నావున్నప్పుడు ఎదురుగాడావస్తే తిట్లు తినడంతప్ప వాళ్లకు గౌరవమేమిటి? నాసీకపోయినా స్థిడరికి చువక మాననన్నారు! చదివేసీరు! ఏమిటి లాభం! ఇలాగు ఎలకలలాగు మాడిపోతున్నాము! ఇలాగు మరీకొన్నిరోజులుంటే మనము వీధి యొక్క చలనినడే! మీఅమ్మగారిడబ్బూ, అప్పుగారిడబ్బూ పాము పడగెత్తికాస్తూఉన్న ధనంలాంటివే! ఆఆక కలలోనుకూడా లేదుగదా! మీవృత్తిలో రాబడికి

నీటి నిలకడాలేదు. డబ్బు లావుగా ఉన్నట్టే ఉంటుంది. ఏమండీ! ఇదంతా మనదేనా అంటే, ఎప్పుడూ స్టాంపులసామ్మా, పార్టీలసామ్మా, నకళ్లసామ్మా అనే చెప్పతూ ఉంటారు. డబ్బు ఉండినూడా దరిద్రం సముద్రం అంతా ఉండి దాహానికి ఒక చుక్కనూడా లేనట్టుంది. ఏమైనా రాబడి వస్తుందో రాగో తెలియదు. ఎంతవస్తుందో తెలియదు ఎప్పుడు వస్తుందో తెలియదు. ఈరోజున నాలుగు రాళ్లు వచ్చేయని మిన్నందుకుంటే రేపు కాణి అయినా కళ్లకడలేదని కూపములో క్రంగిపోవడమేగదా! ఎందుకీ ఎగుడు దిగుడులబ్రతుకు? నిలకడగా ఎంతో కొంత వస్తే చచ్చివెడి దానిలో నేయిమిడి సంసారం పొక్తుచేసుకో వచ్చును, దీనికో! దీనికి అలాగు కాదుగదా! అనవసరమైన వేషభాషలు, డాబుడర్బాలు, వైనిపతారం, లోపల లూరారం! ఏదిలేకపోయా వేగనట్టుంటుంది ఇవన్నీ ఎలాగో సర్దుకొనేసరికి కాళ్లు పీకిపోతాయి. ఆఖరికి పెళ్లొనికి గుడ్డముక్క కొనడానికి గాని పిల్లలికి బడిపుస్తకాలు కొనడానికిగాని ఇబ్బంది పడకుండా రోజులు వెళ్లకుండా వున్నవి. పట్టాస్తాంపుకి బదులువాడితే మరి ప్రాక్టీసు యేమిటి? చూడండి! ఆ సబురిజస్ట్రాల్లని వస్తారు! అంత చచ్చువాళ్లు మరి ఉండరుగదా! వాళ్లకి ఎంత చేతకానినాడికైనా జీతం కాక రోజుకి పది, పదిహేను రూపాయాలు సునాయాసంగా దొరుకుతాయట! వాడికి డవాలా బంట్లోతు, పెట్టే, బేడా, వేషం, దర్జా అన్నీ ఉంటాయి! కాని ఖర్చు స్వల్పం! ఏవీకొననో ఒకమారుమూల యింట్లో ఒకభాగం ఛచ్చుకొని రాతికింద కప్పలాగు కాలక్షేపం చేసి వేస్తాడు! ఆఖరికి పింఛినీకూడా వస్తుంది! కాలుమీద కాలేసుకొని తినవచ్చును! మీకు అలాగు కాదే! ఆఖరిదాకా అయ్యన్న పంతులులాగు కాళ్ళిడ్చుకుంటూ వెళ్లవలసినదేగాని మానేస్తే మానీ డమేగాని కాణి అయినా కళ్లపడదుగదా! కాలాడితే గాని కడవాడని బ్రతుకు! అంచేత సర్వేశ్వరుడు సమనుపంపించేవరకూ సాగుతూ ఉండవలసినదే మీ వృత్తిలో! మరారి మగించడమేగాని తనంతటతాను మానివేయడం ఉండదుగదా! ఇటువంటి మీ వృత్తి మీ రుణాలూ, మీ సేవలూ, ఆటుపైని యింట్లో

నిత్యకలమాములూ ఇవన్నీ అనుభవిస్తూ ఇంకా రాసున్నవి తలచుకుంటే నాగుండ చెరువైపోతూ ఉంటుంది! ఏదిఎట్లున్నా మీకు కొంచెమైనా శ్రద్ధ లేకపోవడం బగుదికాదులండి! పిల్లలూ, పెళ్లొమూ, సంసారమూ వీటియొక్క బాధ్యత మనస్సుకు పట్టించుకోక 'అంటవ ముట్టకు' అన్నట్లు ఎన్నాళ్లమిటి ఇలాగు తీరగుతారు? ఎన్నాళ్లమిటి ఇంకా ఈ వేకటా గొట్టికాయలాటా ఆడేస్తారు! బుర్ర పండి పోవడం మొదలుపెట్టినకదా మనసెప్పుడేమిటి పక్కం అవుతుంది? ఇంకా ఈచిల్లరఆటలూ చిన్నతనమూ కట్టిపెట్టకుండా ఉంటే, ఎన్నడేమిటి దీక్షగా డబ్బుఆర్జించి నిలవచేస్తారు! పిల్లలకు చదువులు వున్నాయి, సంధ్యలు ఉన్నాయి, పెళ్లిళ్లు ఉన్నాయి వేరంటకాలు ఉన్నాయి! "పూటభక్త్యం, ఫుల్ల వెలుగు" అన్నట్లు మీరు కాపురంచేస్తే ఇవన్నీ యెలాగు జరుగుతాయి! పోనీ అందుకడిగా డబ్బున్న మామగారేనా ఉంటే వారియింట్లో సవటుంటుంటా కాలక్షేపంచేసేసి దొరికిన నాలుగురాళ్లు మిగిల్చి వడ్డికి వేసుకుండా మనుకుండుకీ అట్టిఅదృష్టము మనమొగాలకి లేదుగదా! మరియేమిటి నాధనం? దొరికిన ఆయి దారు రాళ్లూ వేబులోనే ఉంటాయిగాని పెట్టెలో పెట్టడానికైనా మీకు శ్రద్ధ తీరబాటూ ఉన్నట్లు కనిపించదు! వేబులోనుంచే ఆవి కాటు ఆయిపోవడమో ఖర్చుఅయిపోవడమో జరుగుతుందికాని పెట్టే, తాళమూ ఈ ఘోషే మీకు అక్కర్లేదుకదా! దీనికి తోడు మీకు ఊరినిండా అప్పలు! ఇలాగు మీరు సంసారంచేస్తూ ఉంటే నామనస్సును అనునిత్యమూ ఆంగోళన కొరమ్మతింటూ ఉంటుందంటే ఆశ్చర్యమేమిటి? అవునుకాని, మీకు వారంవారంవచ్చే పచ్చటి అట్టపుస్తకాలు గుప్పడు రాలేదేం? కంపెనీ వాడికి బాకీపెట్టేనేరా? బాగుంది! వేలలూనైనా బాకీలులావైనా మరి బాధలేదన్నట్లుంది మీసంగతి! ఇవన్నీ యెలాగు తీరస్తారేమిటి? ప్రాద్దున్నలేచి చెప్తారా? ఆహా! మీకు ఎలాగు నిద్రపడుతుందండీ! నాకు కళ్లుమూస్తే అప్పలవాళ్లందరూ యిల్లు మట్టివేసి నల్లగుంటుందికదా! దీనినుండి ఎప్పుడేమిటి విముక్తి?